

Til:

- Nilan A/S v/advokat Lene Hastrup Mortensen
- Energistyrelsen (j.nr. BKO)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf. 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Sendt pr. e-mail til ovenstående

Afgørelse – anmodning om opsættende virkning**3. november 2014**

J.nr. 1101-14-1-4

TML-EKN

Deres ref. 12-167433

Energistyrelsen har den 2. oktober 2014 pålagt Nilan A/S (herefter klager) at betale 105.694 kr. til Energistyrelsen, da klager ikke har returneret CO₂-kvoter for selskabets CO₂-udledning fra luftfartsaktiviteter omfattet af CO₂-kvoteordningen for kalenderåret 2012 efter den dagældende kvotelovs¹ §§ 26, stk. 1, og 31, stk. 1 og 2, jf. den nugældende kvotelovs § 39.

Klager v/advokat Lene Hastrup Mortensen, Ladegaard, Rasmussen & partnere, har ved brev af 14. oktober 2014 klaget over Energistirelsens afgørelse til Energiklagenævnet, og har i den forbindelse anmodet om, at klagen tillægges opsættende virkning.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet kan ikke imødekomme anmodningen om opsættende virkning.

Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Driftslederen for en produktionsenhed eller luftfartsoperatøren er i henhold til den tidligere gældende kvotelovs § 26, stk. 1, forpligtet til årligt senest den 30. april at returnere et antal kvoter svarende til det foregående års verificerede CO₂-udledning fra produktionsenheden eller fra luftfartsaktiviteten.

Såfremt en driftsleder eller en luftfartsoperatør ikke har overholdt sin forpligtelse efter § 26, pålægger klima- og energiministeren driftslederen eller luftfartsoperatøren at betale en afgift til statskassen. Afgiften udgør et beløb svarende til 100 euro for hver ton CO₂, som er udledt uden returnering af kvoter

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1222 af 15. oktober 2010 om CO₂-kvoter, nugældende lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter. Af § 39, stk. 1, i den nugældende kvotelov fremgår, at den tidligere kvotelov bl.a. fortsat finder anvendelse på forhold vedrørende udledning af drivhusgasser i 2012.

eller kreditter, jf. den dagældende kvotelovs § 31, stk. 1. Det skyldige beløb er forfaldent til betaling senest 14 dage efter påkrav, jf. § 31, stk. 2.

Energistyrelsen har på den baggrund ved afgørelse af 2. oktober 2014 pålagt klager at tilbagebetale 105.694 kr. senest 14 dage afgørelsens dato efter.

Klager klagede ved brev af 14. oktober 2014 til Energiklagenævnet. Klagen er modtaget i Energiklagenævnet den 16. oktober 2014. Klager anmodede i den forbindelse om, at klagen blev tillagt opsættende virkning, således at betalingsfristen blev suspenderet til Energiklagenævnet har taget stilling til sagens realitet.

Energiklagenævnet tager ved denne afgørelse alene stilling til klagers anmodning om at tillægge klagen opsættende virkning.

3. november 2014

J.nr. 1101-14-1-4

TML-EKN

Side 2 af 4

Retsgrundlag

Bestemmelsen i den dagældende kvotelovs § 34, stk. 1, (nugældende kvotelovs § 31, stk. 1), der angår klageadgangen til Energiklagenævnet, indeholder ikke bestemmelser om, at en klage til Energiklagenævnet kan tillægges opsættende virkning. Energiklagenævnet træffer således afgørelse om, hvorvidt en klage skal tillægges opsættende virkning efter almindelige forvaltningsretlige regler. Dette retsgrundlag er nærmere beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur og i praksis. Der kan bl.a. henvises til "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave, 2002, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, side 985 ff., hvoraf bl.a. fremgår:

"[...]

I tilfælde hvor der ikke i loven er taget stilling til spørgsmålet om opsættende virkning, har klagen ikke uden videre suspensiv virkning. Spørgsmålet om opsættende virkning må afgøres ud fra en – i nogle tilfælde ganske kompliceret – afvejning af forskellige almindelige hensyn.

...

Der må derfor foretages en konkret afvejning med følgende hovedelementer: 1) vil underinstansens afgørelse i væsentlig grad miste sin betydning, eller vil øjemedet hermed ligefrem forspildes hvis klage har opsættende virkning, og 2) vil klageadgangen blive gjort mere eller mindre illusorisk hvis klagen ikke tillægges opsættende virkning.

[...]".

Der henvises tillige til "Forvaltningsret, Almindelige emner" af Jens Garde m.fl., 5. udgave, 1. oplag, 2009, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 326 ff.; hvoraf bl.a. fremgår:

"[...]

Om myndigheden vil tillægge en klage opsættende virkning, beror i øvrigt på en konkret afvejning af en række hensyn. Her må det bl.a. indgå, om en udnyttelse af tilladelsen eller fuldbyrdelse af et påbud eller forbud vil have følger, som vanskeligt lader sig genoprette, hvis rekursorganet senere afgør sagen efter klagerens ønske, f.eks. hvor en tilladelse menes at kunne have sundhedsskadelige følger, eller et påbud vil medføre, at en bygning skal rives ned.

[...]".

3. november 2014

J.nr. 1101-14-1-4

TML-EKN

Side 3 af 4

Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret og individuel vurdering af sagen.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Udgangspunktet efter de almindelige forvaltningsretlige regler om opsættende virkning er, at en klage ikke tillægges opsættende virkning. En fravigelse af dette udgangspunkt kræver således, at der foreligger ganske særlige omstændigheder.

Energistyrelsens afgørelse af 2. oktober 2014 indebærer, at klager skal betale 105.694 kr. senest 14 dage fra afgørelsens dato.

Efter en samlet vurdering af sagens konkrete omstændigheder finder Energiklagenævnet, at anmodningen om opsættende virkning ikke kan imødekommes. Energiklagenævnet har ved vurderingen navnlig lagt vægt på, at det ikke vil gøre klageadgangen illusorisk, og at det på baggrund af det i anmodningen om opsættende virkning oplyste ikke kan lægges til grund, at der vil ske uoprettelig skade, såfremt klagen ikke tillægges opsættende virkning. Pengene vil således kunne kræves tilbagebetalt fra den offentlige myndighed, såfremt klager får medhold i klagen. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at hensynet til klager i den konkrete sag, ikke er så tungtvejende, at udgangspunktet om, at en klage ikke har opsættende virkning, bør fraviges.

Energiklagenævnet kan på denne baggrund ikke imødekomme klagers anmodning om at tillægge klagen opsættende virkning.

Afgørelsen er truffet efter § 34, stk. 1, i lovebekendtgørelse nr. 1222 ad 15. oktober 2010 om CO₂-kvoter.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter § 6, stk. 3, i Energiklagenævnets forretningsorden (Bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006). Forretningsordenen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnformand

3. november 2014

J.nr. 1101-14-1-4

TML-EKN

Side 4 af 4